

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem wydanym w dniu 24 września 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt XVIII C 4397/13 z powództwa B. B. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 7.530,82 zł z ustawowymi odsetkami: od kwoty 1000 zł od dnia 5 maja 2013 roku do dnia zapłaty, zaś od kwoty 6.530,82 zł od dnia 11 września 2015 roku do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałej części i orzekł o kosztach postępowania.

Sąd pierwszej instancji ustalił, iż w dniu 30 sierpnia 2010 roku została zawarta przez strony umowa ubezpieczenia elementów stałych nieruchomości i mienia ruchomego w odniesieniu do lokalu numer (...) położonego w Ł. przy ulicy (...) w wariantcie DOM. Umowa ta była kontynuowana, potwierdzona polisą (...) i obowiązywała w okresie od 2 kwietnia 2013 roku do 1 kwietnia 2014 roku. Elementy stałe nieruchomości zostały objęte ubezpieczeniem od pożaru i innych zdarzeń losowych. Suma ubezpieczenia została ustalona na kwotę 50.000 zł. Do umowy zastosowanie miały Ogólne Warunki Ubezpieczenia Dom obowiązujące od 2010 roku. W dniu 4 kwietnia 2013 roku doszło do zalania ubezpieczonego lokalu. Powód był najemcą tego lokalu. Zalaniu uległy ściany i sufity w pomieszczeniu kuchni, salonie oraz w sypialni. B. B. w dniu 4 kwietnia 2013 roku zgłosił ubezpieczycielowi szkodę powstałą w wyniku zalania i tego samego dnia doszło do oględzin przez zarządcę nieruchomości, gdzie jako przyczynę zalania wskazano nieszczelność dachu wokół komina. W dniu 24 kwietnia 2013 roku ubezpieczyciel wypłacił powodowi kwotę 1.014,47 zł tytułem odszkodowania. Koszty związane z usunięciem szkody i przywróceniem pomieszczeń do stanu poprzedniego wynoszą 8.545,29 zł. Do dnia dzisiejszego remont nie został przeprowadzony ze względu na fakt, iż jego zakres przekracza wartość wypłaconego do tej pory odszkodowania. Ustalając wysokość odszkodowania Sąd oparł się na opinii biegłego z zakresu budownictwa.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy uznał, iż powództwo jest częściowo zasadne. Sąd I instancji wskazał, iż opinia biegłego z zakresu budownictwa miała decydujące znaczenie w zakresie ustalenia wysokości szkody. W przedmiocie odsetek ustawowych Sąd I instancji rozstrzygnął na podstawie art. 481 § 1 k.c. w związku z art. 817 k.c. O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. pozostawiając szczegółowe ich wyliczenia referendarzowi sądowemu (wyrok z uzasadnieniem).

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wywiódł pozwany zaskarżając je w części tj. w zakresie kwoty 5.158,82 zł wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od dnia 11 września 2015 roku do dnia zapłaty oraz w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Skarżący zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 328 § 2 k.p.c. poprzez dowolną a nie swobodą ocenę dowodów, w tym dowodu z opinii biegłego ds. budownictwa, które miały wpływ na wynik sprawy poprzez błędne przyjęcie, iż biegły w sposób przekonujący i prawidłowy ustalił koszty niezbędne do przywrócenia zalanych pomieszczeń do stanu poprzedniego z zastosowaniem niezbędnych materiałów, sprzętu oraz czasu i cen, podczas gdy przyjęcie tychże kosztów spowodowało wzbogacenie się po stronie powoda w wyniku dokonania naprawy ponad zakres uszkodzonych elementów nieruchomości. W szczególności – zdaniem skarżącego – chodzi o zastosowanie płyt kartonowo – gipsowych w miejsce pierwotnie występującej trzciny, zbitcie tynków ponad zakres występującej szkody, zastosowanie odgrzybiania, podczas gdy zbitcie tynków doprowadziło do eliminacji uszkodzonych elementów, użycie rusztowania, podczas gdy zasadnym byłoby zastosowanie innej technologii tj. drabiny z wálkiem na wysięgniku. Skarżący zarzucił także naruszenie prawa materialnego tj. art. 361 § 2 k.c. w związku z art. 363 § 1 k.c. w związku z art. 822 k.c. w związku z art. 824¹ k.c. poprzez ich błędną wykładnię polegającą na uznaniu, iż dotychczas wypłacona kwota nie doprowadziła do naprawienia szkody oraz naruszenie art. 65 k.c. poprzez błędną wykładnię zapisów ogólnych warunków ubezpieczenia, w tym § 9.5.3 w związku z § 9.6 owu. Skarżący wniósł w konkluzji o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w zakresie kwoty 5.158,82 zł wraz z odsetkami od dnia 5 maja 2013 roku do dnia zapłaty oraz zmianę orzeczenia o kosztach postępowania. Wniósł także o orzeczenie o kosztach postępowania za instancję odwoławczą. Ewentualnie,

skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w tej części i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania (apelacja).

Na rozprawie w dniu 24 marca 2016 powód wniósł o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego (protokół rozprawy k. 253-254).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Sąd pierwszej instancji przeprowadził prawidłowo postępowanie dowodowe, na podstawie którego dokonał istotnych do rozstrzygnięcia sprawy ustaleń. Ustalenia te Sąd Okręgowy w Łodzi uznaje za prawidłowe i przyjmuje za własne. Sąd odwoławczy nie dostrzega potrzeby ponowienia dowodów dopuszczonych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym oraz podziela ocenę ich wiarygodności wyrażoną przez sąd pierwszej instancji. Wówczas wystarczająca jest aprobatą dla stanowiska przedstawionego w orzeczeniu sądu pierwszej instancji (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 22 lipca 2010 r., sygn. I CSK 313/09, niepubl.; wyrok SN z dnia 16 lutego 2005 r., sygn. IV CK 526/04, niepubl.; wyrok SN z dnia 20 maja 2004 r., sygn. II CK 353/03, niepubl.). Sąd Okręgowy w Łodzi podziela przedstawiony pogląd.

Odnosząc się szczegółowo do zarzutów apelacyjnych wskazać należy, iż niniejsza sprawa dla jej rozstrzygnięcia bez wątplenia wymagała wiadomości specjalnych w rozumieniu art. 278 § 1 k.p.c., stąd zasadnym było przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa. Zarzuty apelacyjne sprowadzają się w istocie do zakwestionowania wniosków płynących z opinii biegłego. Wskazać jednak należy, iż biegły określił zarówno powierzchnię tynków do zbiccia, podkreślił stanowczo, iż dla skuteczności i prawidłowości usunięcia szkody zachodzi konieczność posmarowania zalanych powierzchni środkiem grzybobójczym i wskazał, iż uzasadnione i nieodzowne jest wykonanie prac remontowych w lokalu powoda z użyciem rusztowania. Nadto, biegły w ustnej opinii uzupełniającej wprost wskazał, iż to, co zostanie skute powinno być zastąpione płytą kartonowo – gipsową, bo nie robi się sufitów na trzcinię i nie ma możliwości wysuszenia ani odgrzybienia. Wszystkie zatem kwestie wskazywane przez skarżącego w apelacji wyjaśnił biegły z zakresu budownictwa w opinii i Sąd Okręgowy ponowne ich wyjaśnianie uważa za zbędne. Sąd Okręgowy nie podziela poglądu skarżącego, iż zastosowanie wskazanych rozwiązań spowoduje wzbogacenie pozwanego, skoro bowiem np. nie wytwarza się sufitów na trzcinię, to znaleźć należy materiał, który pozwoli naprawić szkodę i przywrócić lokal do stanu poprzedniego, co też biegły sądowy uczynił wskazując płytę kartonowo – gipsową. Przyjęcie przeciwnego rozumowania prowadziło do sytuacji, w której – w wypadku odejścia od dotychczasowej technologii wytwarzania danej rzeczy - naprawienie szkody byłoby niemożliwe. W ocenie Sądu odwoławczego takie rozumowanie wynika także z treści przywoływanego w apelacji § 9.5.3 owu. Jak bowiem stanowi wskazany paragraf, przez naprawę i remont uszkodzonego mienia rozumie się działania polegające na odtworzeniu stanu pierwotnego mienia a nie stanowiące bieżącej konserwacji. Przepis ten w połączeniu z treścią art. 65 k.c. prowadzi do wniosku, iż naprawienie szkody winno przywrócić stan poprzedni mienia – tj. stan, a którym uszczerbek w dobrach majątkowych poszkodowanego nie powstał. Stan pierwotny to niewątpliwie stan, w którym ubezpieczone mienie nadaje się do użytku w takim samym zakresie jak przed szkodą. Jeżeli dla zapewnienia tego stanu konieczne jest zastosowanie innej technologii niż zastosowania uprzednio, to nie ma przeszkód by z niej skorzystać. Podobnie, trudno uznać, jak tego chce skarżący, by wypłacone odszkodowanie doprowadziło do zaspokojenia poszkodowanego, skoro wyliczony przez biegłego koszt naprawy jest kilkukrotnie wyższy niż kwota wypłacone przez pozwanego. Ten właśnie koszt stanowi wartość rzeczywistą, o której mowa w § 9.6 owu.

Odnosząc się do naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy wskazuje, iż wprawdzie uzasadnienie Sądu Rejonowego w zakresie oceny prawnej nie jest obszerne, jednakże Sąd ten ustosunkował się do wszystkich dowodów przeprowadzonych w toku postępowania, w szczególności wyjaśnił przyczyny, dla których oparł się na opiniach biegłego z zakresu budownictwa (k.229 odwrót – 230). W ocenie Sądu odwoławczego treść uzasadnienia orzeczenia Sądu I instancji spełnia wymogi ujęte w art. 328 § 2 k.p.c.

Mając na uwadze niezasadność zarzutu apelacyjnego oraz jednocześnie brak ujawnienia okoliczności, które podlegają uwzględnieniu w postępowaniu odwoławczym z urzędu, apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

Zważywszy na wynik kontroli instancyjnej, o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i zasądził od pozwanego na rzecz powoda B. B. kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego - § 6 pkt 4 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 461) w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz.1800).